

O tom, kam a kudy putují vlk s beránkem

text: Lk 2,14

j+5 24. 12. 2015

čtení: Iz 11,1-6

písně: 294 Svítá 109 656 290,1-3.9 281

I. O světle na konci cesty

Vlk s beránkem si bude hrát, napsal pradávný prorok jménem Izajáš. Prorok není totéž co věstec: když něco řekne, není to žádná předpověď budoucnosti (však taky nezmiňuje žádné datum). Bible není jízdní řád a ani v kostele předpovědi budoucnosti nehledejte – co a jak v životě bude, to záleží na spoustě okolností a mimo jiné trochu i na nás, jak se přičiníme a co životu nabídneme.

Věta, že si vlk bude hrát s beránkem, není předpověď, nýbrž zaslíbení (taky říkávame příslib nebo slib). Prostě něco, co bychom rádi, jenže to není samo sebou a není to momentálně k dispozici: ale funguje to trochu jako maják a jako ukazatel směru, abychom věděli, kudy se dát a kde je cíl.

Když mi někdo něco slíbí, sám si to nesplním, musím počkat, až to udělá on. Tak tomu zatím aspoň půjdu naproti, když nic víc nemůžu. Jako za světlem, které svítí v cíli jako pozvánka. Zkusme životem putovat jako hosté pozvaní na slavnost, kde jeden druhého nežere a neničí.

Slibu se člověk nenají, leč tento slib je něčím výjimečný: že nám ho dal sám Bůh. A celá Bible vám na mnoha stránkách dosvědčí, že když Bůh něco slíbí, taky to splní. Na máloco se můžete stoprocentně spolehnout, ale na Boží slib ano.

II. Kdo jsou poutníci, kteří za tím světlem jdou

Beránek a vlk mají mezi námi lidmi své zástupce a fanoušky. Ale není tak jednoduché podle nich lidi rozdělit: každý máte v sobě oba dva, beránka i vlka, a záleží na tom, který z těch dvou se zrovna dostane ke slovu a k činu a kterému naopak dáte náhubek. Podle toho vás pak druzí mohou hodnotit (jako dobráka nebo jako nedobráka), jenže nejspíš nepřesně a mylně, máte v sobě přece oba. Vaši bližní zrovna tak a v každé situaci se rozhoduje znovu a znovu, jak to bude tentokrát. Právě

proto záleží, co a jak v životě bude, mimo jiné i na tom, jak se kdo přičiníme a jak a čím sebe i druhé na pouť k Božímu cíli vybavíme.

III. Jak se dojde k cíli

Když už tam budeme? ptávají se zmožení poutníci, když už je cesta příliš únavná a vypadá nekonečná. Kdy už přestane platit, že je člověk člověku vlkem, kdy už k tomu cíli dojdeme? ptají se už četné generace křesťanů a trochu se obávají, aby odpověď nezněla: Nikdy. Jenže ona tak žel zní: nikdy tam nedojdeme.

Když máte namířeno k cíli, který je nad vaše síly, nemusíte se kvůli tomu vzdát. Třeba vás někdo svezí, třeba si někoho stopnete. Je to tak i tady. Potvrdil to i jeden z apoštolů, když napsal: “Běžím svůj životní běh jak o závod, a najednou koukám, že jsem v cíli, aniž bych ho sám dosáhl.”

Zrovna o tom všem je vánoční zpráva: že dostáváme novou naději a sílu, ani nevíme jak a odkud vlastně. A tak můžeme vyrazit vstříc cíli, tomu světlu na konci cesty, i kdyby ta pouť měla být nad naše síly.

Že na něco nestačíme, to přece neznamená, že nás v tom Bůh nechá.

IV. Co přinesl Ježíš

Na Vánoce se narodil v Betlémě Ježíš. Někdo z toho tenkrát měl radost, někdo ne a někomu to bylo jedno. Asi jako dnes. Ježíš pak, když vyrostl a dospěl, přesvědčoval lidi o tamtom Božím slibu (že platí) a o majáku (abychom se nasměřovali k dobrému cíli a trefili k němu).

“Přiblížilo se Boží království,” říkal a lidi se mohli učit, že k tomu království patří kupříkladu milovat bližního jako sám sebe. Dopřát laskavý vztah dokonce i nepřátelům. Odpouštět lidem, čím nám chtě nebo nechtě ublížili. A taky se nebát: protože pro ty, kdo jsou teď smutní, znamená ten Boží slib radost. Zklamaní se dočkají potěšení, pronásledovaní spravedlnosti.

Že by se tím dalo konkurovat vlkům a jejich ostrým zubům? Stěží. Však Ježíše dostali: byl ukřižován, umřel a byl pohřben.

Jenže to kupodivu není konec příběhu. Bůh dal lidem najevo, že jinak, než po ježíšovsku, se s vlky nepořídí. (Říkáme tomu Božímu vzkazu vzkříšení.) A tak když vám budou docházet síly, vzpomeňte si, co o tom

napsal jeden apoštol do Bible (že ten cíl dostáváme od Boha jako dárek). A když cestou potkáte vlky, jděte dál Ježíšovou cestou a nedávejte se s nimi do party, nestojí za to s nimi výt, moc toho tím nevyhrajete.

Lidi, kteří s vervou popadnou svůj životní kříž a jdou Ježíšovou cestou, mají šanci porozumět a zažít, co znamená jeho věta: ono je to slíbené království už teď mezi vámi!

V. Vlk s beránkem si bude hrát

Vlk s beránkem si bude hrát, stálo psáno ve starém proroctví. Neříká se tu, že už je beránek kriticky ohrožený druh (což by byl, kdyby se o nás Bůh nestaral). Neříká se ani, že vlci vyhynou (to by lidi možná rádi, ale ty, co bydlí v srdci, vyhubit nejde). Ti dva – beránek a vlk – tu budou pořád, leč pospolu a pokojně. I ve vašem srdci: kromě dobra sem tam nějaké kousnutí, to se stává. Blahoslavení, kdo se musejí potýkat se zlem, neboť Bůh jim v tom zápase pomůže

Už jsme viděli, že (1.) život, aby za něco stál, má na konci cíl, který za něco stojí – tím cílem nám buď Boží pokoj. (2.) Což je problém, neboť v našich duších kromě andělských vlastností řadí taky zubatá. (3.) Naštěstí existuje Boží milost, takže to k cíli přece jen není tak daleko, jako kdybychom se plahočili jen ze svých sil. (4.) Vezměte tedy svůj životní kříž a pojdte s ním směr vzkříšení.

Všecko to, o čem tu dnes je řeč, není předpověď, nýbrž slib (ovšem Boží a Bůh drží slovo). Když v síle toho slibu putujeme životem, už je nám ve vzácných chvílích a ve vzácných vztazích dáno zažít, že už tu to království vlastně je mezi námi, cíl už je na dohled, slib už se plní.

Všimli jste si slovesa, které dávný prorok použil? Ne že půjdou ti dva – vlk a beránek – od sebe, každý do jedné klece a bude klid, nýbrž: budou si (pokojně) hrát. To je o hodně hezčí obrázek než diktatura nudy, bezpečí a klece. Tak na ta slova dejme: vezměme svůj kříž a pojdme na cestu, která zve k cíli, což je důvod pro radost ze života, pro radost ze vzácných vztahů, pro radost z každého nového dne: dnes se nám narodil spasitel, je tu i pro nás, no tak teda sláva na výsostech Bohu a na zemi nám lidem pokoj, protože Bůh nás má rád.